

koncertní sezona

24 / 25

C2 SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE
uvádí 2. koncert
prémiového cyklu C

Vánoční koncert

Markéta Kloudová – soprán
Markéta Cukrová – mezzosoprán
Marek Žihla – tenor
Jiří Hájek – bas

Permoník Choir Karviná

Pěvecké sbory Ústeckého kraje:

Brixiho komorní soubor Teplice, Krušnohorský pěvecký sbor Teplice,
Ženský pěvecký sbor Clavis cordium, Velvarský pěvecký spolek

**SEVEROČESKÁ FILHARMONIE
TEPLICE**

dirigent: **Stanislav Vavřínek**

19. prosince 2024 v 19.00 hodin
Dům kultury Teplice

Severočeská / North Czech
filharmonie / Philharmonic
Teplice **1838**

www.severoceskafilharmonie.cz

Osobnost roku 2013 Olomouckého kraje v oblasti kultury, prof. PhDr. MgA. **Jan Vičar**, CSc., se v mládí učil hře na akordeon a klarinet na Lidové konzervatoři. Dnes působí jako profesor na katedře teorie a dějin hudby na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze a katedře muzikologie Filozofické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Fulbrightova nadace jej vybrala, aby přednášel na osmi amerických univerzitách. Jako hostující profesor vyučoval kompozici a hudební teorii na Birmingham Southern College v Alabamě. Založil a pět sezón řídil mezinárodní festival soudobé hudby Music Olomouc. Na Univerzitě Palackého v Olomouci se zásadním způsobem podílel na vybudování katedry muzikologie. Působil na postu šéfredaktora odborného časopisu Hudební rozhledy a je zkušeným organizátorem. V roce 2018 byl Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR zvolen do funkce člena Rady Státního fondu kultury. Publikoval sedm knih a řadu studií na témata sahající od hudební estetiky a hudební kritiky přes hudební teorii až po dějiny soudobé české hudební kultury. Jan Vičar je výraznou osobností české hudební vědy, ale do jeho širokého tvůrčího záběru spadá i oblast skladatelská. Je autorem více než sedmdesáti skladeb různých žánrů, které byly uvedeny nejen v České republice, ale také v USA, Kanadě, Chile, Japonsku, Jižní Koreji a řadě evropských zemí. Vydal řadu autorských CD Zpíváme si, Vivat universitas!, Fortissimo, Preludya a Ej, Janku! A další Úspěšná je zejména jeho tvorby pro pěvecké sbory.

Pásmo koled pro smíšený sbor, sóla a orchestr **Vysoko hvězda** (Shining Star / Alte Stella) zkomponoval Jan Vičar v roce 2020. Výsledný celek zahrnuje koledy Joy to the World (anglická / americká), Buvaj, dieťa krásne (slovenská), Riu, riu, chiu (španělská), In the Bleak Midwinter (anglická / kanadská), Gore gwiazda Jezusowi (polská) a Kristus Pan se narodil (moravská). Populární koledy jsou prostoupeny úryvky z rakouské Stille Nacht. Dvacetiminutová kantáta vznikla z podnětu česko-kanadského sbormistra Jakuba Martince pro kanadsko-americko-evropsko-české turné chlapecko-mužského sboru National Boy Choir of Canada plánované ve spolupráci s lokálními filharmonii na prosinec 2020. Turné však bylo z důvodu koronavirové pandemie zrušeno a přesunuto. Premiéru díla proto uvedl v prosinci 2021 za řízení Stanislava Vavřína sbor Permoník spolu s Janáčkovou filharmonií Ostrava. Kantáta pro sbor a orchestr **Radujme se!** navazuje na evropské písně zpracováním pětice nejoblíbenějších českých vánočních písní. Obě skladby v podání Permoníku též vyšly na Vičarově v pořadí osmém autorském CD.

Vrcholem předvánočního koncertního večera je tradičně **Česká mše vánoční** (originální název Missa solemnis Festis Nativitatis D. J. Ch. acomodata in linguam bohemicam musicam), zlidovělá též pod názvem Hej Mistře!, která neodmyslitelně patří k vánočním svátkům a období adventu, jakkoliv by měla správně být uváděna z liturgických důvodů až po Štědrém večeru. Svěží, melodické dílo rožmitálského kantora **Jakuba Šimona Jana Ryby** oslovuje i publikum křesťanstvím nepolíbené a stalo se jedním ze symbolů českých Vánoc. Ryba pocházel z chudé rodiny učitele a varhaníka, na své dětství však vzpomínal s láskou. Do Rožmitálu, kde sloužil jeho otec, se dostal jako třiadvacetiletý. Lesku Prahé Rožmitál po morové epidemii v Rybově době nedosahoval nikdy ani zdaleka. Zdejší hlavní obživou bylo pastevectví, pěstování obilí, cvokařství (tj. výroba hřebíků, jedno z nejtěžších řemesel, k vidění dodnes v muzeu ve Starém Rožmitále), dobývání chudé železné rudy, práce v lese a v železných hutích. Valná většina obyvatel žila v nuzné bídě. Nad tím vším se tyčil mohutný arcibiskupský zámek. Beznaděj, upadající morálku, opilství, nevzdělanost a zanedbanou hygienu, to vše chtěl Ryba změnit svou kantorskou naivitou. Do školy chodilo jen pár vyvolených dětí, kterým rodiče místo práce na poli umožnili jít do školy za cenu hladu. Děti nebyly rozděleny podle věku ani vědomostí. Mladý kantor je rozdělil aspoň do dvou tříd a dbal, aby děti chodily do školy často, pilně a rády. Ale preferenci ve zdejšímu regionu stále bylo přežít. Ryba proto snil o založení průmyslové školy, kde by se chlapi učili polním hospodářstvím, lukařství a sadařství a dívky pletení, šití a předení. Za svou snahu sklídl mnoho posměchu. S ústrky a mnohým příkořím se potýkal po celý zbytek života. Měl spory s rodiči svých žáků, kteří mu chodili do školy bezostyšně nadávat. Práci mu ovšem nejvíce ztěžovali vrchnostenská úředníci na zámku a farář, který byl rád, že sám umí trochu číst, psát

a počítat. Těm všem konkurence v podobě někoho, kdo ovládal tři cizí jazyky, zaváдел do školy nevídané novoty, byl vynikající jako regenschori a dokonce skládal hudbu, nebyla po chuti.

První provedení vánoční mše zaznělo, s autorem u varhan, před více než dvě stě dvaceti lety při půlnoční mši v noci z 24. na 25. prosince 1796 v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále. Kostelík s doškovou střechou stojí dodnes a je svědkem mnoha významných kulturních počínů, které organizuje rožmitálská Rybova společnost. Premiéru před nepříliš velkým počtem posluchačů v malém vesnickém kostelíku podle dobových zápisů provázelo bubnování deště a vanutí silného větru. Svým radostným poselstvím a poetikou však Rybova mše zaujala hned napoprvé a rychle se rozšířila po kraji. Rybova mše je nejen posluchačsky vděčná, ale nečiní nijak přehnané nároky ani na interprety. Sbory zvládnou amatéři, stejně tak orchestrální party. Dobová provedení měla do dnešních monumentálních produkcí s velkými sbory a sólisty daleko. Probíhalo na malých kůrech, kam se vešlo stěží deset až patnáct lidí. Sólové party sopránů a altů zpívali malí hošáci před mutací. Ženy totiž v té době totiž v kostele zpívat nesměly.

Uspořádání skladby má málo společného s tradiční latinskou mešní kompozicí. Jde spíše o vánoční hru o zvěstování a příchodu pastýřů k jesličkám. Její jednotlivé části jsou doplňujícími vsuvkami ke struktuře vánočního mešního propria (tj. speciálního pořadí částí Mše Svaté pro vánoční svátky), deklarovaného knězem. K oblíbenosti přispělo jistě i to, že je ryze česká a zkomponovaná záměrně prostým stylem, aby byla co nejvíce srozumitelná. „Je to skladba, kde autor nic nepředstírá, tvoří jasně a prostě, nemyslí na kontrapunkt a mistrovskou skladbu, ale na posluchače, a pod rukama – možná aniž to sám tuší – mu vzniká opravdu geniální kus“, říká například o „Rybovce“ regenschori pražského kůru u Nejsv. Salvátora u Karlova mostu, kde Ryba během studií úspěšně působil ve společnosti největších hudebních osobností své doby, a kde dobový opis v původní tónině A dur dodnes každoročně o Štědrém večeru ožívá. Dnes se většinou používá zjednodušená transpozice do G dur, tj. o tón níž, z důvodů ladění moderních nástrojů, zejména dechových, které je jiné než na přelomu 18. a 19. století.

Církev se popularita České mše vánoční svého času moc nezamlouvala. Svědčí o tom například autentická poznámka neznámého církevního hodnostáře na klatovském opisu mše z roku 1864: „Slátanina tato, kteráž za bezpříkladnou urážku církevní hudby považována býti musí, jest po dlouhá léta okrasou Narození Páně v Klatovech a běda řediteli kůru, kdyby kocovina tato neprovozovala se aspoň dvakrát o Vánocích...“ Dalším trnem v oku církevních hodnostářů byl fakt, že Ryba, ačkoliv hluboce věřící člověk, svůj život v nešťastné chvíli dobrovolně ukončil ve Voltuši na úpatí kopce Třemšína. Rybův čin měl důvod v dlouhodobé vyčerpanosti, depresích, obtížné ekonomické situaci rodiny, trýznivém fyzickém onemocnění, ale i ve vlivu četby Senekovy stoické filosofie, která tento způsob odchodu odůvodňuje. Poslední kapkou bylo ale rozhodnutí městské rady a místního faráře o zrušení příspěvku na ladění a opravu zchátralých varhan, na které měl Ryba hrát při reprezentativních příležitostech. Česká mše vánoční je de facto upomínkou na dávno minulé šťastné chvíle tehdy jedenatřicetiletého Ryby. Renesance skladby i přes skepsi církve nikdy nepřestala. Naopak pronikla i do Evropy a je jedním z nejhranějších českých děl.

Sopranistka **Markéta Klauďová** se narodila v Brně do hudební rodiny. Se zpěvem začínala ve sboru Kantiléna a již v raném věku účinkovala v mnoha představeních Národního divadla Brno jako členka Dětského sboru Brno nejen v tuzemsku, ale i na mnohých zahraničních scénách v Rakousku, Anglii, Japonsku. Jako studentka Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně se pravidelně podílela na zahajovacích i dalších koncertech fakulty. Spolupracovala s univerzitním orchestrem Collegium musicum a několikrát úspěšně reprezentovala školu na pěveckých soutěžích. V roce 2014 pokračovala ve svém studiu i v zahraničí na Státní konzervatoři v italském Campobassu pod vedením profesorky Aldy Caiello. V témže roce se zúčastnila Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína

Dvořák v Karlových Varech, kde obdržela dvě zvláštní ceny za interpretaci. Spoluzaložila hudební trio Boutique de musique, které si získalo porotu na soutěži Stonavská Barborka a dosáhlo absolutního vítězství. Již druhým rokem působí jako sólistka Národního divadla Brno v rámci Nového operetního studia, kde účinkuje v operetách Na tý louce zelený a Bratránek z Batávie. V loňském roce byla součástí Street choir v projektu Vojtěcha Dyka Bernstein: Mass a zároveň debutovala v novém nastudování Mozartovy opery La clemenza di Tito v Národním divadle moravskoslezském v Ostravě. Dlouhodobě spolupracuje s Filharmonii Brno, Czech virtuosi a je členkou souboru Czech ensemble baroque, který se věnuje autentické interpretaci staré hudby. V Národním divadle v Praze debutovala jako Barena v Janáčkově Její pastorkyni. Dále se zde představila jako Servilia v koncertním provedení Mozartovy opery La clemenza di Tito, v provedení kantáty A. Šenkýře Dies numini et principi, jako Pamina v Mozartově Kouzelné flétně a v nepřeberném množství dalších rolí. Letošní sezóna znamená pro Markétu mnoho debutů: ztvární Mařenku v moderní produkci Smetanovy Prodané nevěsty v Národním divadle Praha, Donnu Elviru v Mozartově opeře Don Giovanni, bude zpívat sopránový part ve scénické produkci Händelova Mesiáše na operní scéně v Českém Krumlově. V květnu ji čeká vystoupení na Gluckově festivalu v Bayreuthu.

Mezzosopranistka **Markéta Cukrová** je ojedinělým úkazem na české scéně vokální hudby. Pro neobyčejnou všestrannost a cit pro styl je vyhledávanou interpretkou hudby od středověku po 20. století. Dlouhodobé úspěchy v interpretaci „staré“ hudby jí vynesly spolupráci s renomovanými tuzemskými i zahraničními soubory a orchestry (La Risonanza, Mala Punica, Les Muffatti, Collegium Marianum, Collegium Vocale Gent, Collegium 1704, Musica Florea, Ensemble Inégal, Orkiestra Historyczna, Göttingen Festival Orchestra), s nimiž se podílela na víc než dvaceti nahrávkách. V romantickém a moderním repertoáru vystoupila pod taktovkou J. Bělohávk, J. Hruši, J. Latham-Koeniga, M. Ivanoviče, J. Kyzlinka za doprovodu České filharmonie, SOČRu, FOKu, Košické, Plzeňské, Brněnské, Ostravské, Zlínské a Varšavské filharmonie. Vedle rozsáhlé koncertní činnosti se věnuje i divadelní práci. Za roli Dardana v Händelově opeře Amadigi di Gaula na Handelfestspiele v německém Göttingenu si vysloužila nadšené kritiky a pozvání festivalu k samostatnému recitálu. Následovalo hostování na scénách Národních divadel v Košicích (Händel: Alcina), Brně (Martinů: Hry o Marii, Purcell: Dido a Aeneas, Saariaho: Láska na dálku, Rossini: Hrabě Ory) Praze (Monteverdi: Orfeo, Händel: Rinaldo, Martinů: Julietta) a Ostravě (Britten: Znásilnění Lukrécie, Gluck: Ifigenie v Aulidě). V roce 2018 byla nominovaná na ceny Thálie a Jantar za vynikající ztvárnění operní role. Věnuje se též pedagogické práci na specializovaných technických a interpretačních kurzech pro mladé zpěváky (Liteň, Valtice, Holešov, Kunín, Telč) a propagaci a osvětě klasického zpěvu.

Marek Žihla pochází z Rakovníka a zde dokončil jak základní školu, tak studium oboru zpěv na místní ZUŠ. Od roku 2018 studuje klasický zpěv na Pražské konzervatoři ve třídě MgA. Zbyňka Brabce. V roce 2019 se zúčastnil Písňové soutěže Bohuslava Martinů, v níž se stal absolutním vítězem. Kromě toho získal cenu Zory Jehličkové a cenu Nadace Život umělce. V témže roce se zúčastnil Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech, kde vyhrál kategorii Operní naděje. V roce 2019 absolvoval masterclass se zaměřením na interpretaci hudby J. J. I. Brentnera a v roce 2020 se zaměřením na hudbu J. C. F. Fischera, vždy pod vedením sopranistky Gabriely Eibenové. Aktivně spolupracuje také s Barokním orchestrem Pražské konzervatoře pod vedením dirigenta Jakuba Kydlíčka. V červenci 2021 debutoval na festivalu Smetanova Litomyšl, kde účinkoval v opeře Ariadna od Bohuslava Martinů v roli Bojovníka z Athén. Ve stejném měsíci debutoval jako Vašek v Prodané nevěstě Bedřicha Smetany. V roce 2021 účinkoval také na koncertech Jaroslava Krčka s Dagmar Peckovou.

Sólista Národního divadla v Praze a pardubický rodák **Jiří Hájek** vystudoval zpěv na pardubické konzervatoři. Ve studiích dále pokračoval na bratislavské VŠMU ve třídě doc. Petera Mikuláše a poté na pražské AMU ve třídě Reného Tučka. Od roku 2004 působil jako sólista opery Divadla J. K. Tyla v Plzni. Po dobu svého angažmá zde nastudoval přes 30 rolí českého a světového repertoáru. Od roku 2003 byl stálým hostem Státní opery Praha a v sezóně 2010–2011 se stal sólistou Národního divadla. Vystupuje zde zejména v mozartovských rolích, jako jsou Don Giovanni, Papageno v Kouzelné flétně, hrabě Almaviva ve Figarově svatbě, ale i v mnoha dalších. Jako host účinkuje také v Národním divadle Brno, kde mezi významné spolupráce patří účast na inscenacích režiséra Jiřího Heřmana (Smetana: Libuše, Martinů: Epos o Gilgamešovi). Velmi úspěšnými byly také jeho spolupráce s režisérkou Alicí Nellis (Glass: Les enfants terribles, Stucky: Mozart a ti druzí) nebo režisérem Ondřejem Havelkou (Rossini: Lazebník sevillský, Křička: Bílý pán aneb Těžko se dnes duchům straší). V roce 2017 spolupracoval s Dagmar Peckovou na projektu Wanted v pražské Lucerně. Na scéně opery Národního divadla moravskoslezského debutoval v roce 2007 rolí Escamilla v inscenaci La tragédie de Carmen. Zaskvěl se v hlavních rolích opery Bohuslava Martinů Tři přání aneb Vrtkavosti života či v Rossiniho Lazebníkovi sevillském a k jeho nejnovějším postavám patřil Wolfram von Eschenbach z Wagnerovy opery Tannhäuser.

Permoník Choir Karviná působí při Základní umělecké škole Bedřicha Smetany v Karviné a Středisku volného času Juventus. Tvoří jej sedm sborů – přes dvě stovky zpěvaček a zpěváků ve věku přibližně od 5 do 65 let. Sbor vznikl v roce 1966, jeho zakladateli jsou Eva a Ivan Šeinerovi,

přičemž paní Eva dodnes ve sboru působí jako umělecká vedoucí. Pomyslným vrcholem Permoník Choir Karviná je Koncertní sbor Permoník. Na koncertech, festivalech a soutěžích doma i v zahraničí propaguje především vynikající českou soudobou tvorbu. Přesto se nezaměřuje na úzce vymezený hudební žánr nebo slohové období. Dramaturgii sboru ovlivňují přední čeští i zahraniční skladatelé, kteří mu své skladby nezřídka svěřují k premiérovému provedení. Na české scéně sbor úzce spolupracuje nebo spolupracoval s Milanem Báčorkem, Iljou Hurníkem, Janem Jiráskem, Ivanou Loudovou, Otmarem Máchou, Irenou Szurmanovou či Janem Vičarem. Ze zahraničních autorů jmenujme Igora Vitaljeviče Katajeva (Rusko), Ofera Ben-Amotse (USA), Dr. Aleca Schumackera z Hawai Pacific University a skladatele Naoto Aizawu (Japonsko). Permoník bývá často hostem komorních i symfonických orchestrů. Například Janáčkovy filharmonie Ostrava, Symfonického orchestru FOK, Janáčkova komorního orchestru, komorního orchestru Czech Virtuosi, orchestru souboru Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského a dalších. Kromě vokálních skladeb sbor interpretuje i hudebně-dramatická díla, jako jsou dětské opery nebo muzikálová tvorba. Bravurní výkony dovedly Permoník na nejvýznamnější světová pódia. Zpíval v 16 zemích, ve známých koncertních sálích Evropy, Asie, Ameriky a Austrálie; na příklad v sále Kapely v Petrohradu, v Národní opeře ve Varšavě, v koncertních sálech v Shizuocce, Fuji a Tokiu, dvakrát v newyorské Carnegie Hall nebo v Sydney Opera House. Nevynechal ani česká pódia mezinárodního významu, jako Dvořákovu síň v Rudolfinu nebo Smetanovu síň Obecního domu v Praze. Značnou část svého repertoáru zaznamenal na 18 CD, nejčastěji ve spolupráci s Českým rozhlasem Ostrava. Permoník byl v roce 2018 poctěn získáním Ceny Jantar za přínos v oblasti kultury Moravskoslezského kraje v kategorii Hudební těleso roku a zároveň se stal rezidenčním sborem Cen Jantar. Sbor také obdržel od Unie českých pěveckých sborů ocenění „Sbor roku 2019“.

Dirigent Stanislav Vavřínek vystudoval na Konzervatoři Brno flétnu a dirigování. Během tohoto studia byl po čtyři roky členem Dechového kvinteta brněnské konzervatoře, které obdrželo pozvání vystoupit na Mezinárodním mládežnickém festivalu v Bayreuthu v roce 1989 a 1990 jakožto komorní ansámbl a také jako členové Bayreuthského festivalového mládežnického orchestru.

V dirigentském studiu pokračoval na pražské Akademii múzických umění u profesorů Elišky, Vajnara, Koutníka a Štycha. Po dokončení AMU absolvoval mistrovské kurzy u Roberta Benziho ve Švýcarsku, které uzavřel koncertem s Bielskou filharmonií. V letech 1994–1998 byl hlavním dirigentem Pražského studentského orchestru, s nímž

natočil řadu rozhlasových a televizních nahrávek, uskutečnil několik zahraničních cest a získal řadu ocenění, například na mezinárodní soutěži v belgickém Neerpeltu 1. cenu s nejvyšším oceněním soutěže „Suma cum laude“ (1995) a v národní rozhlasové soutěži Concerto Bohemia v rozmezí tří let dvě 1. ceny (1995 a 1996) a cenu absolutního vítěze (1997) za provedení Šostakovičovy Komorní symfonie c moll. V následujícím roce dirigoval Mezinárodní mládežnický orchestr na závěrečném festivalovém koncertě v japonské Šizuocce. Jako host vystupoval s Českou filharmonií, Janáčkovou filharmonií Ostrava, Hamburskými symfoniky, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, Filharmonií Brno, Slovenskou filharmonií, Českým národním

symfonickým orchestrem, Pražskou komorní filharmonií, Gdaňskou filharmonií a mnoha dalšími tělesy. Spolupracoval s mnoha významnými sólisty např. Misha Maisky, Alexandr Gindin, Olga Kern, Bruno Canino, Ivan Moravec, Eugene Indjic, Sergej Krylov, David Lomeli, Štefan Margita, Gabriela Beňačková, Dagmar Pecková, Ivan Kusnjer, Václav Hudeček, Pavel Šporcl, Sophia Jaffé, Jiří Barta aj. Stanislav Vavřínek pravidelně vystupuje na prestižních festivalech (Festival ve městě Šizuoka, MHF Pražské jaro, MHF Pražský podzim, MHF Janáčkův máj, MHF Český Krumlov, MHF duchovní hudby Brno, MHF Svatováclavský hudební festival, aj.). Natočil 7 CD s hudbou Mozarta, Haydna, Dvořáka, Čajkovského, Sternwalda, Bartóka a Šostakoviče. Koncertoval v Německu, Rakousku, Belgii, Francii, Švýcarsku, Polsku, Španělsku, Japonsku, Číně aj. Natočil řadu nahrávek pro Český rozhlas a Českou televizi. Čtyři roky působil jako pedagog na dirigentské katedře pražské Akademie múzických umění, téměř deset let byl šéfdirigentem Jihočeské komorní filharmonie České Budějovice a dlouhodobě též zastával pozici šéfdirigenta Filharmonie Bohuslava Martinů Zlín. Od roku 2018 působí na postu šéfdirigenta Komorní filharmonie Pardubice. V posledních letech je pravidelným hostem mnoha významných českých orchestrů a díky svým skvělým schopnostem a technikám dirigování je jedním z nejpopulárnějších interpretů hudby 2. pol. 20. století v České republice.

PROGRAM:

Jan Vičar (* 1949)
Vysoko hvězda, evropské koledy
Radujme se!, české koledy

Přestávka

Jakub Šimon Jan Ryba (1765–1815)
Česká mše vánoční, IJR 1

*Kyrie - Gloria - Graduale - Credo - Offertorium - Sanctus -
Benedictus - Agnus Dei - Závěr*

PŘÍŠTÍ PROGRAM

MIMOŘÁDNÝ KONCERT

1. ledna 2025 ve 13:30 hodin
Dům kultury Teplice

NOVOROČNÍ KONCERT

Program:

Gioacchino Rossini: Straka zlodějka, předehra k opeře

Ernest Chausson: Poéme, op. 25

Giuseppe Verdi: Sicilské nešpory, předehra k opeře

Johann Strauss: Císařský valčík

Johann Strauss: Pizzicato polka

Johann Strauss: Na krásném modrém Dunaji

Johann Strauss: Lehká krev, polka

Johann Strauss: Im Krapfenwaldl, polka

Johann Strauss: Perpetuum mobile

Johann Strauss: Ohne Sorgen, polka

Johann Strauss: Tritsch Tratsch polka

Johann Strauss: Radetzky March

Účinkují:

Jiman Wee – housle

Severočeská filharmonie Teplice

dirigent: **Filippo Arlia**

Severočeská filharmonie Teplice

tel.: 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz

www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.

Předprodej vstupenek v pokladně DK Teplice a na www.ticketportal.cz.

Během koncertů je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy.

Zároveň prosíme návštěvníky, aby před začátkem koncertů vypínali své mobilní telefony.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

TEPLICE

MINISTERSTVO
KULTURY

ústecký kraj

Lázně Teplice

SEVEROČESKÁ VODA
NADAČNÍ FOND